

Τῆς Δ' ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ὁκτώηχος - Ἦχος πλ. β'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. β'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά
σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν,
καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα
τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν
Ἄϊδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήντησας
τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν, ὁ
ἀναστάς ἐκ των νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά
σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν,
καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα
τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν
Ἄϊδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήντησας
τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν, ὁ
ἀναστάς ἐκ των νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. β'.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου
Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή,
λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων
τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτε
μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ
πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τῆς Ὁκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ Ἄϊδου
ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς
κεκρυμμένους Ἀποστόλους· Ἐξέλθετε οἱ
τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν
τῆς Ἀναστάσεως λόγον. Ἀνέστη ὁ Κύριος,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου
Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα·
καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε·
Ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον Ζωήν; ποῦ
ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ; οἱ γὰρ
τοῦτον φυλάσσουντες, ἀπὸ τοῦ φόβου
ἀπενεκρώθησαν, ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι,
ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· ὁ ἐν νεκροῖς καὶ
τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ
ἐρμηνεύει ὁ Δαυῖδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε·
κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν
τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς
Γῇ ἀγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἡ Κεχαριτωμένη.

Τῆς Ὀκτωήχου - -

Κάθισμα Β'.

Ἦχος πλ. β'.

Ἡ Ζωή, ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ
σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς Βασιλέα
ύπνουντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν,
καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασίᾳ πατάξας,
ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ
ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν Ἑγερσιν τὴν ἑνθεον,
ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν
τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Αἴδου τὰς πύλας, ἀνέστης
δὲ ἄνευ φθορᾶς ὡς Δεσπότης, τοῦ κόσμου
εἰς σωτηρίαν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας
τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε Παρθέने, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου,
τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ

ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν
σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ
Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Αἴδου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,
ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων
ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο
ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον
καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτῆρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον,
πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηολογοῦσαι· ἀλλ'
ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε·
θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν
Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων
ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ
ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς
φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Δόξα.

Προσκυνούμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου
Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν
Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ,
κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ, Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε,
τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ,
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε
πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς
καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ
Χριστέ, πύλας τοῦ Αἶδου συντρίψας ὡς Θεός,
ἥνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον, καὶ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΧΟΡΟΣ

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος πλ. β'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου
αἶρω, πρὸς σὲ Λόγε, οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενουμένους,
καταρτίζων εὐχρηστα, σκευὴ σου Λόγε.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία,
εἴ τιτι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει
ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὖξει, τάττει
ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν
ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ
νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθήτω ἡ
ψυχὴ, ὡς στρουθίον Λόγε, οἴμοι! πῶς μέλλω
τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων
ὑπάρχων.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν,
εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία·
ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ἐχθροῖς
φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ
ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χειρᾶς αὐτῶν, ὁ τῶν
δικαίων κληρὸς, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ
οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων,
ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν
πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου,
καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. (δίς)

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου,
καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας,
ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ Ζωοδότης,
ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός,
τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ
φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ,
ἀνάστασις καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφὴν σου
Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ
προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν Αἶδην ἔδησας
Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ
νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας
τοῦ Αἶδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ
θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς
δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα,
καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ
πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα
τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον
λυτρώσαντον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους,
καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης
τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσαντον ἡμᾶς· ὅθεν

ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνάστασίν σου,
δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν
Ἀγίων ἐπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ,
Μαξιμιλιανοῦ, Ἐξακουστωδιανοῦ,
Ἰαμβλίου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου,
Ἰωάννου, καὶ Κωνσταντίνου, ὅτε ἐκ τοῦ
ὑπνου ἐξανέστησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ανακομιδῆς
τῶν Λειψάνων τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν καὶ
Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς
Θαθοῦλ, ἐν μελέᾳ κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἀγίας
Μάρτυρος Ἰας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι Θεριναί

Ὦδὴ α'. Ἦχος δ'.

Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον
ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες,
ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρῶντες ἐν
αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον·
ἄισωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὦδὴ γ'.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ
ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ
τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ὦδὴ δ'.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου
Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου,

ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὦδὴ ε'.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον
χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστέ,
τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς
ἡμῶν εὐθυνον.

Ὦδὴ ς'.

Ἐν τῷ θλιβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς
Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου.

Ὦδὴ ζ'.

Αβραμιαῖοί ποτε, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις
κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'.

*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.*

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ
πυρπολούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς
ἀπειλήν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ
μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι
ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. **(δίς)**
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐοχήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ *(ἀπὸ τῆς ἁγίας τραπέζης)*

Ἑωθινὸν Ζ'

Ἰωάννην Κ' 1-10

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ σκοτίας ἔτι
οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν
λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει
οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον,
καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὃν ἐφίλει
ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν
Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν
ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος
καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ
μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ
ἄλλος μαθητής προέδραμε τάχιον τοῦ
Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον,

καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα· καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν Γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

ΧΟΡΟΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἦχος β'. (ἡ τῆς εβδομάδος.)

[Ελεήμων,] Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

ῤαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπερ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων

καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλαμπος καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ

σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὦδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοΐα καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὦδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε· διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζῶν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (δίσ)

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τῆς Ὀκτωήχου - -

Ἐξαποστειλάριον.

Τὸ Ζ' Ἑωθινόν.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας
εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων
Πέτρος, καὶ ἄλλος, Μύστης Χριστοῦ, ὃν
ἠγάπα, ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ
ὀθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς,
ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν
ἠσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Μεγάλα καὶ παραδόξα, δι' ἐμὲ
κατειργάσω, Χριστέ μου πολυέλεε·
ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἐτέχθης
ἀνερμηνεύτως, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ
θάνατον ὑπομείνας, ἐξανέστης ἐν δόξῃ,
καὶ τὴν ἡμῶν, φύσιν ἠλευθέρωσας τοῦ
θανάτου. Δόξα Χριστέ τῇ δόξῃ σου, δόξα τῇ
σῇ δυνάμει.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος πλ. β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστροι καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἰνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὀρμφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Στιχηρὸν Α'. Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον·
δόξα αὕτῃ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ
ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ'
αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν
ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὸν Β'. Ἦχος πλ. β'.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, Παράδειςον
ἦνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ
φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα,
Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὸν Γ'. Ἦχος πλ. β'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν
ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις,
ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὸν Δ'. Ἦχος πλ. β'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου,
καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν
Προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ
γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν
Ἀνάστασιν.

Στιχηρὸν Ε'. Ἦχος πλ. β'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει,
τῆς σῆς Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὕτω
γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς νυμφίος
ἐκ παστάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας,
ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσης· ὅθεν ἐν
οὐρανοῖς, Ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ
γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσιν, τὴν εἰς ἡμᾶς
γενομένην, εὐσπλαγχνίαν σου φιλάνθρωπε.

Στιχηρὸν Ϛ'. Ἦχος πλ. β'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ παράνομοι, Ἰουδαῖοι, ποῦ εἰσιν αἱ
σφραγίδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς
στρατιώταις; οὐκ ἐκλάβη ὁ θησαυρός, ἀλλὰ
ἀνέστη ὡς δυνατός, αὐτοὶ δὲ κατησχύνθητε,
ἀρνησάμενοι Χριστόν, τὸν Κύριον τῆς δόξης,

τὸν παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα
ἐκ νεκρῶν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Στιχηρὸν Ζ'. Ἦχος πλ. β'.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω
ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς
τέλος.

Σφραγισθέντος τοῦ μηνήματος,
πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας
καταστήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες; τῶν
θυρῶν κεκλεισμένων, προῆλθεν ὁ Βασιλεὺς·
ἢ ὡς νεκρὸν παραστήσατε, ἢ ὡς Θεὸν
προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελωδούντες· Δόξα
Κύριε τῷ Σταυρῷ σόν, καὶ τῇ Ἀναστάσει
σου.

Στιχηρὸν Η'. Ἦχος πλ. β'.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά
σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα, αἱ μυροφόροι
Γυναῖκες, ὀδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε,
καὶ μύρα βαστάζουσai, τὸ Σῶμά σου
τὸ ἄχραντον μυρίσαι ἐπεζήτουν, εὖρον
δὲ φωτοφόρον Ἄγγελον, ἐν τῷ λίθῳ
καθήμενον, καὶ πρὸς, αὐτὰς φθεγγόμενον
καὶ λέγοντα· Τί δακρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς
πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν; τί
ἐπιζητεῖτε ὥσπερ θνῆτόν ἐν μνήματι
τὸν Ἀθάνατον; δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον,
ἀπαγγεῖλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς,
τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου Ἀναστάσεως τὴν
παγκόσμιον χαρμονήν, ἐν ἣ καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ
φωτίσας, δώρησαι ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Δόξα. **Ἦχος βαρύς.**

Τὸ Ζ' Ἑωθινόν.

Ἴδου σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς
τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ
σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὕψ' οὐ
ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἄλλ' ὄρα
τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς
ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν
ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ
τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν καὶ
ἡμεῖς, πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν
ζωοδότην Χριστόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος,
ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται,
ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται,
ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν·
Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως
εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρὼν τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρὼν τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

*Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας λέγομεν
Τροπάριον Ἀναστάσιμον.*

Ἦχος πλ. δ'. (ἡ τῆς εβδομάδος.)

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ
διαρρήξας τοῦ Ἄιδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα,
τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων
τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν
τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς
ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην
παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ἡ ὡς συνήθως·

Ἦχος δ'. (ἡ τῆς εβδομάδος.)

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.
Ἄισωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ
ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ
θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.